

Sąd powiatowy w Strzyżowie Oddział II.
dnia 31. stycznia 1930 r.
Lcz: C. II. 3/29/

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej !

Sąd grodzki w Strzyżowie przez Sędziego gr. Danca w sporze strony powodowej Jana Scheitera emerytowanego urzędnika zamieszkałego w Krakowie Sobiewskiego 7 II. p. Dr. Ignacego Scheitera w Rzeszowie ul. Kosciuszki 5. zast. przez pełnomocnika adw. Dr. Frenkla w Rzeszowie przeciw stronie pozwanej małoletniej Annie i Józefowi Pszonkom do rąk opiekunki Rozali Psznkowej r. olniczki w Połomyji zastąpionej przez peł. adw. Dr. Zabie zewskiego w Strzyżowie o 176 zł. zpn. o uznanie egzekucji do Lcz: Sadu pow. w Krakowie E. VIII. 875/28 za niedopuszczalną na podstawie ustnej rozprawy z obiema stronami orzekł:

I. Uznaje się, że moc egzekucyjna ~~kuzy~~ ugody Sądowej z dnia 27 Lutego 1924 r. Lcz: P. 173/11 zgasła a tem samem uznaje się egzekucję dozwoloną na podstawie tus. ugody z dnia 27 lutego 1924 r. do tus. Lcz: P. 173/11, z dnia 8/5 1928 r. Lcz: E.VIII.875/28 celem sciążnięcia rat alimentacyjnych powodów za czas od dnia 1 stycznia 1928 r. do dnia 1 kwietnia 1928 r. włącznie w kwocie 176 zł. zpn. za niedopuszczalną i pozbawioną skutków prawnych i takową się zastanawia. ~~xxxxRozwinięciem winni sąvksolidarnievxwawadawivviiinnivxsavxscolidarnie v~~
II. Różdwinien jestvzakłoseie Powodowie winni są solidarnie do dnia 14 pod rygorem egzekucji zapłacić pozwanym do ich niepodzielnej reki koszta tego x sporu w kwocie 118 zł. 90 gr.

U z s a s a d n i e n i e r o z s t r z y g n i e n i e

Niesporne jest między stronami, że na podstawie ugody Sadu pow. w Strzyżowie z dnia 27 listopada 1924 r. Lcz: P. 173/11 wdroyła strona ~~razx~~ pozwana przeciw powodom egzekucję mobilarną celem sciążnięcia wykończonej wierzytelności w łącznej kwocie 176 zł. zpn. a to tytułem należących rat alimentacyjnych od dnia 1 stycznia 1928 r. do dnia 1 kwietnia 1928 r. włącznie po 44 zł. miesięcznie, przeciw tej egzekucji wnieśli powodowie obecną skargę twierdząc, że egzekucja ta aile się rozchodzi o raty alimentacyjne strony pozwanej a w szczególności dla obojga pozwanych za czas od dnia 1 stycznia 1928 r. do 1 kwietnia 1928 r. włącznie jest niedopuszczalną albowiem obowiązek alimentowania pozwanych przez stronę powodową ustał jeszcze przed dniem 1 stycznia 1928 r.

Pozwani wnieśli na oddalenie powodów z żądaniem skargi i zaprzeczywszy twierdzeniom tejże podnieśli, iż ~~pozwanix~~ oni niezdolni są do pracy a to wobec złego stanu zdrowia i z tego powodu na siebie zapracować nie mogą. Spornem jest więc między stronami czy rzeczywiście pozwani są chorzy i niezdolni do zarabkowania na siebie a co zatem idzie czy powodowie mają obowiązek dalszego alimentowania pozwanych w szczególności zas czy obowiązek ten istniał po stronie powodów w czasie od 1 stycznia 1928 r. do dnia 1 kwietnia 1928 r. Na podstawie wyników przeprowadzonej rozprawy w szczególności zas na podstawie zeznań świadka Tekli Kazanowskiej pozwanego słuchanego w celach dowodowych wreszcie na podstawie zeznań świadków biegłych Dr. J. Patryna i Dr. Marjana Karwata przyjmuje Sąd za ustalone, iż obydwójce pozwani nie są dotknięci żadnymi takimi chorobami, któreby im stały na przeszkodzie w wykonywaniu pracy fizycznej a co zatem idzie i zarabkowania na swe utrzymanie.

I tak pozwany Józef Pszonka liczący już lat 16 jak to wynika z orzeczenia sądownego biegł. Dr. Karwata pozaleką nienormalnością ustroju nerwowego jest fizycznie zupełnie zdrow i do pracy na jego wiek odpowiedni zupełnie zdolny. Pozwana zaś Anna Pszonka nie wykazuje również żadnych ułomności fizycznych stwierdzona zaś u niej przez świadka biegł. niedokrewność czyni ją niezdolną jedynie do ciężkich robót fizycznych zajęcie zaś inne o nateżeniu fizycznym słabszym może ona z całą swobodą wykonywać w szczególności zaś wszelkie posługi z zakresu służby domowej. Na podstawie zeznań świadka Tekli Kazanowskiej przyjmuje Sąd dalej za ustalone, iż pozwany Józef Pszonka przebywa u niej już od roku 1927 i pomaga jej w gospodarstwie otrzymując za to pełne utrzymanie i ubranie, jak wynika więc wyżej naprowadzone ustalenia obydwójce pozwany są zdolni do pracy fizycznej i są w stanie zaraabiać na swe utrzymanie a stan ten istniał już przed 1 stycznia 1928 r. wobec czego też i obowiązek alimentowania po stronie powodów ustał skoro celem utrzymania po myśl § 166 u.c. już się skonczył. i dlatego też należało orzec w całości po myśli zadania skargi jako faktycznie i prawnie uzasadnionej. O kosztach sporu są polecono po myśli § 41 p.c. i 78 o.e.

Samuel

Przedsiębiorca

J. Pszonka

MP

ET 2/29

